

[Lis Starcke]

på, at TV-overvågning forefindes. Meningen er jo ikke, når man går sådanne steder, at man skal foretage sig kriminelle ting. Opfører man sig rigtigt, så er det i hvert fald ikke noget, der kan komme til at skade én.

Jeg synes også, man skal se på: hvorfor skete det i Hobro, og hvorfor er der sket andre ting andre steder? Det har jo været, fordi man ikke har givet tilstrækkelige bevillinger til at have politi på gaden. Det har retsforbundet tidligere talt for. Jeg mener ikke, at vi skal have så meget politi, at vi føler det som en politistat eller føler det som en overvågning, men det betød noget, sådan som man havde det i gamle dage, at man så politi gående på gaden. Det, at politiet suser forbi i bil, er ikke det samme. Det, vi ønsker, er ikke en politistat, men vi ønsker at have ro og orden, og vi ønsker, at kriminaliteten skal svinde igen og ikke være, som den er i øjeblikket.

Jeg tror ikke, jeg behøver at sige mere. Retsforbundet vil meget gerne være med til at arbejde henimod, at vi får en lov, som kan klare disse problemer. Der er i hvert fald interesse fra alle partiordførernes side, så jeg mener nok, vi skal få en positiv drøftelse. Ikke mindst det forhold, at justitsministeren også er så positivt indstillet, skulle give et godt resultat.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Hr. Bernhard Baunsgaard kom med en sætning, der lød omtrent som følger: det enkelte menneske skal frit kunne gøre, hvad han vil, så længe han ikke skader andre. Jeg er enig i, at sådan må det være. Men jeg vil gerne have lov at vende det om og sige: ja men hvad er det, vi drøfter? Det, at man måske tager et snapshot eller en film, er det ikke noget, man frit har lov til at gøre, så længe man ikke skader andre derved? Det er den afvejning af hensynene, vi skal ind i her. Jeg synes, det kan være akkurat lige så generende at blive taget på en plade som at blive taget på en film et eller andet sted. Så er vi inde på igen at drøfte; hvor skal man finde sig i dette? Ja, det skal man finde sig i, når man går på gaden, når man er et eller andet offentligt sted. Hvad er så et alment tilgængeligt sted? Jeg tror, det er meget væsentligt at slå fast, at vi heller ikke skal prøve på at

pakke os selv sådan ind i vat, at man ikke kan tåle, at der sker et eller andet. Ellers skal vi jo til at forbyde alle disse ting. Der er et spørgsmål om, hvad der er et strafferetligt ansvar, og hvad der er et civilretligt ansvar, hvis vi gengives på den ene eller anden måde.

Den sidste ordfører sagde, at banker og supermarkeder var noget andet, det var ikke offentlige steder. Jeg synes egentlig, det er akkurat det samme. Man beskytter indendørs de ting, man nu har dér, som man måske beskytter udendørs de ting, man ikke ønsker skal ødelægges. Jeg kan egentlig ikke se forskellen derpå. Men jeg vil som sagt være med til at virke frem til, at man kan finde en løsning på disse problemer.

Hr. Arne Melchior sagde: når man gør brug af sådanne ting som TV-overvågning i Hobro på den måde, hvorpå den foregik, så skal det være således, at når private gør sådan noget, så må der ikke finde misbrug sted. Jeg vil sige til hr. Arne Melchior, at det må der sandelig heller ikke, hvis det er det offentlige, der gør det. Det er helt givet.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg er ikke enig med hr. Hagen Hagensen, når han siger, at vi må finde os i, at andre systematisk overvåger os, for det er jo det, det drejer sig om. Når en eller anden gerne vil fotografere tante Olga, kan vi risikere at komme med på billedet; det er noget, man kan bære. Men ikke den systematiske overvågning.

Kristeligt folkepartis ordfører sagde, at Hobro blev en rolig by, dengang man indførte TV-overvågning. Nu er det som bekendt for længst ophørt. Jeg tror ikke, Hobro er blevet en urolig by af den grund.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg tror, jeg kan underskrive hvert ord, hr. Hagen Hagensen sagde heroppe for et øjeblik siden, og selvfølgelig ikke mindst det sidste, at offentlig myndighed må sandelig heller ikke misbruge en overvågning. Når jeg ikke nævnte det i den sammenhæng, var det dels, fordi min taletid var udløbet – hvad der ikke havde noget at gøre med teknik, men